

FELTRAPPORT

En foreløpig tenkt disposisjon til avhandlingen vil legge opp rammene for denne feltrapporten.

Ved hjelp av et forslag til kapittelinndeling vil jeg ta for meg de forskjellige sidene ved feltarbeidet, og hvordan jeg kan jobbe videre med analysen.

Selve feltrapporten legger jeg opp etter hovedinndelingene i «innholdsfortegnelsen». Under disse skriver jeg litt om hva som kan være relevant å arbeide videre med og som jeg kunne ha tenkt å ha med i avhandlingen. Og ta for meg eventuelle avvik fra prosjektbeskrivelsen som har dukket opp gjennom feltarbeidet.

Utsnitt fra mine feltnotater vil også enkelte steder belyse de tankene jeg har om hva som kan være relevant og interessant for avhandlingen.

«Innholdsfortegnelse».

Dette er en kapittelinndeling som er ment som en foreløpig plan for mitt videre arbeid med avhandlingen.

Del 1.

1. Tema.

- 1.1. Hvorfor pelsdyroppdrett?
- 1.2. Om pelsdyroppdrett - hva er det?
- 1.3. Ulike fremstillinger.
- 1.4. Om å gjøre feltarbeid hjemme.

2. Feltarbeidet.

- 2.1. Stedet - gården, bygda.
- 2.2. Inntrykk - notater og data.

3. Metode.

- 3.1. Teoretiske perspektiv.
- 3.2. Tilgang - Inngangen til prosjektet.
- 3.3. Deltakende observasjon - hvordan?
- 3.4. Andre metoder - hvorfor ikke?
- 3.5. Kontekst - rammen for datainnsamling.

3.6. Tema for data.

Del 2.

4. Problemstillingen - før og nå.

5. Mennesker og deres natur.

5.1. Bruk av naturen - ulike perspektiver.

5.2. Røkter og pelsdyr.

5.3. Etske perspektiver.

6. Identitet og sted.

6.1. Tradisjon som identitet?

6.2. Lokalitet.

7. Kjønn.

7.1. Roller og innflytelse.

7.2 Tradisjoner for arbeidsfordeling - og forandringer.

8. Avsluttende konklusjoner.

Litteraturliste.

1. Tema.

Ut fra interessen i menneskers forhold til naturen, og til dyr helt spesielt, var intensjonen i mitt prosjekt å tilbringe den tiden jeg hadde til rådighet, gjennom feltarbeidet, på en pelsdyrfarm for å undersøke dette temaet nærmere.

I prosjektbeskrivelsen har jeg skrevet en del om bakgrunn for valg av tema, og det har ikke forandret seg. Så jeg velger å ikke legge videre ut om det i denne feltrapporten.

Generelle fakta om tema for feltarbeid som jeg har valgt, om pelsdyroppdrett, vil være relevant under dette kapitlet. Om omfang av oppdrettet, historikk og konflikter i forhold til motstandere både nasjonalt og internasjonalt, er noe jeg vil vie en plass. Dette har jeg også redegjørelse for i prosjektbeskrivelsen.

Detaljerte praktiske sider ved selve driften passer bedre under kapitlet om feltarbeidet hvor jeg redegjør for datainnsamlingen.

Noen tanker om det å gjøre feltarbeid hjemme, ut fra mitt perspektiv og min erfaring vil kunne passe inn under dette kapitlet. Som del av en innledning til og bakgrunn for mine analyser.

Målet var altså å studere ulike forhold rundt pelsdyroppdrett, som en måte å tilnærme seg forholdet mellom mennesker og natur.

2. Feltarbeidet.

Gjennom feltarbeidet har jeg gjort det jeg tenkte da jeg skrev prosjektbeskrivelsen; jeg har tilbrakt fire og en halv måned på en pelsdyrfarm som ligger i en innlandsbygd i Sør - Norge. Kontaktene som jeg hadde da jeg arbeidet med prosjektbeskrivelsen gikk ikke som jeg hadde tenkt. Men helt tilfeldig kom jeg i kontakt med en oppdretter, gjennom en barndomsvenninne av meg som bor i den samme bygda.

Ved litt flaks og gode (tilfeldige) kontakter ble det ordnet slik at jeg fikk bo hos min venninne, og avtalen var at jeg skulle få være med å jobbe på pelsdyrfarmen i noen måneder fremover.

Gjennom oppholdet har jeg lært utrolig mye. Om å drive feltarbeid med datainnsamling, noe som var spennende og ganske slitsomt, spesielt i begynnelsen da det var så mye nytt som hendte.

For meg var det en helt ny måte å forholde seg til folk på. Samtidig med at en er sosial og samhandler på vanlig måte, må en også skjerpe sansene for å forsøke å vurdere hva som skjer. Og ikke minst anstrenge seg for å huske alt til senere på dagen, da jeg gjorde mine notater. Og ikke minst har jeg lært mye om et tema som jeg visste veldig lite om på forhånd, pelsdyroppdrett.

Slik de praktiske forholdene var blitt, at jeg skulle bo hos min venninne og arbeide/være med på farmen på dagtid, legger naturlig nok visse føringer på hvilke typer data jeg fikk.

I praksis betyr det at jeg var med på noen av de gjøremålene som foregikk på dagtid. Så som stell av dyrene i form av foring, flising, rengjøring av bur og reparasjoner og bygging av bur og driftsbygninger.

I dette kapitlet passer det å ha med litt generelt rundt mitt feltarbeid. Om den tiden jeg tilbrakte på farmen, om praktiske forhold rundt og om stedet og folkene jeg møtte der. Beskrivelser av data jeg har samlet inn, i form av teknologi, rutiner og sosiale relasjoner. Jeg tenker da på å beskrive hvordan familie - og andre relasjoner framsto for meg da jeg var på gården.

Ved beskrivelser av data tenker jeg på hva slags informasjon jeg har samlet gjennom mine notater.

Her er to utsnitt fra feltnotater som danner grunnlag for data om det teknologiske aspektet:

«...huset består av en lang smal gang med bur på hver side i bordhøyde, og med skråtak over. Minken har et avlangt bur hver på ca. 0,20 x 0,90m. På framsiden av burene er det festet liggekasser i tre som er fylt med flis. Bakerst på burene er det festet en langsgående vannslange med «knapper» som dyrene trykker på når de skal drikke.....når han håndterer dyrene bruker han tykke spesialhansker, fordi de biter.»

..og videre;

«..revehusene var litt forskjellige. Noen var bygget på samme måte som mink - huset. Men de har også flere tette store reve - haller, hvor de har fire rader med bur i stedet for to, som i de mindre husene. Reven står kun på netting, i motsetning til minken som har liggekasser med flis. Burene deres varierer. Noen virker veldig trange, ca. 0,30 x 0,90m. Mens andre er større nyere bur på ca. 1 x 1m. Disse burene kan også åpnes slik at de blir dobbelt så store. Noen hadde slike store bur som de løp frem og tilbake i. De nye burene har også liggehyller opp under taket. «...disse er påbudt nå, så nå har vi slike liggehyller...», sa Vidar. Men det var langt fra alle som hadde slike....»

For å forsøke å skape en helhetlig ramme rundt mitt prosjekt, vil også litt mer informasjon og beskrivelser om selve området rundt/i bygda passe inn her.

Det kan være fruktbart å få frem historikk om landbruksnæringer (og andre), om naturen og ressursene i den for å legge utgangspunkt for en bredere forståelse av pelsdyroppdrettet og oppdretternes bakgrunn og handlinger i denne spesielle sammenhengen.

For eksempel kunnskap om klima, jordsmonn og terreng gjør at man forstår grunnlaget for næringen på en annen måte.

I en samtale jeg hadde under feltarbeidet med en innflytter i bygda, (en som i voksen alder har flyttet inn i bygda og som ikke har røtter, i form av slektskap, til stedet), kom det en uttalelse som illustrerer at slik kunnskap er viktig for å forstå:

Jeg spurte hun jeg snakket med, innflytteren, om hva hun trodde var årsaken til at det var så mange som drev med pelsdyroppdrett i denne bygda i forhold til andre steder. Da svart hun: «...jorda er jo helt ubrukelig, vi ligger altfor høyt. Og noe må de jo drive med oppi her...»

Denne uttalelsen må sees i sammenheng med at store deler av bygda ligger over 500 m.o.h. og landskapet består store deler av bratte bakker og hellinger. Dette gjør at tilgjengeligheten for store landbruksmaskiner blir vanskelig mange steder, og jorda egner seg ikke så godt til

dyrking av korn som andre steder. En av de alternative næringene er da pelsdyroppdrett, ved siden av annen husdyrproduksjon som sauehold, i tillegg til mye skogbruk.

Gjennom de fire og en halv måned jeg var på dette stedet har jeg vært med på mange ulike gjøremål i ulike situasjoner, og vært med i samtaler med folk som arbeider på gården og andre folk i bygda.

Nærmere beskrivelser av disse situasjonene, rutiner og samtaler vil jeg ha mer utfyllende med om i dette kapittelet. Også samtaler om andre typer aktiviteter og interesser ved siden av oppdrettet vil være av interesse og bidra til en mer helhetlig ramme.

3. Metode.

Det er mange aspekter det er viktig å få frem og være klar over når en skal vurdere en analyse og de data som ligger til grunn.

Å se på hva slags metode som er brukt vil være avgjørende for en riktig forståelse. Slik at man kan vurdere hva analysen og dataene springer ut av, hva de sier noe om.

Metoden en bruker under, og hvordan en går fram gjennom, feltarbeidet vil være mer eller mindre bevisst påvirket av teoretiske perspektiver og tilnærminger. Det utgjør en del av førforståelsen en har om det tema som skal undersøkes nærmere.

I prosjektbeskrivelsen min vurderte jeg å benytte meg av blant annet etablerte teorier og begreper som likhet og likeverd, hverdagsliv, sted og slektskap.

Ikke alt jeg hadde tenkt ble like relevant slik jeg opplevde det under feltarbeidet.

Likhet, likeverd og hverdagsliv var noe jeg ikke bevisst benyttet meg av i like stor grad som jeg så på pelsdyrholdet og holdninger og handlinger rundt det i forhold til slektskap og sted. Og på hvordan dette kan henge sammen med dannelsen av folks identitet.

Dette kan nok skyldes at jeg fikk et begrenset utvalg informanter og tilgang, men jeg ser allikevel ikke bort fra at disse perspektivene kan komme inn i analysen på et senere tidspunkt.

Når det gjelder folks identitet kommer Goffmans rolleteori inn. Den ser jeg på som en god grunnleggende tilnærming som kan benyttes som en grunnleggende modell for å forstå og tolke menneskers handlinger.

Jeg har også bevisst forsøkt å ha denne teorien om roller, inntrykkskontroll og identitet i bakhodet under innsamling av data og tolkning av inntrykk.

Ulike perspektiver på natur, om bruk og vern, og holdninger til naturen hadde jeg også med meg i mine tolkninger.

I prosjektbeskrivelsen skrev jeg også at en runddans mellom teori, metode og data, som Cato Wadel sier (1991), ville jeg legge stor vekt på. Det var intensjonen, men under feltarbeidet fant jeg det litt vanskelig å heve meg opp fra omgivelsene så mye som jeg kanskje burde.

Tilgang er et essensielt begrep som det er avgjørende at en lykkes med, i allefall til en viss grad, om man skal få noe ut av feltarbeidet.

For min del var dette ikke så greit i begynnelsen. Jeg hadde problemer med å komme i kontakt med noen som var interessert i å ha meg rundt på gården i noen måneder.

De kontaktene jeg gjorde rede for i prosjektbeskrivelsen gikk ikke som jeg hadde tenkt. Men tilfeldigheter gjorde altså at jeg kom i kontakt med en oppdretter som var interessert.

Det var ikke helt tilfeldig heller, siden det hele gikk gjennom en nær venn av meg som hadde flyttet til denne bygda for ikke så mange år siden.

Men en ting er å komme i kontakt med noen, en annen er å få tilgang til informasjon og samhandling når du først er der.

I mitt tilfelle gikk dette ganske greit, det var mye nytt i starten, og jeg skulle læres opp. Men etter en tid, da ting hadde roet seg litt ned, opplevde jeg det vanskeligere. Folk var ikke så interessert i meg lenger, jeg var ikke ny, og de hadde sine oppgaver som de holdt på med. På den annen side er det kanskje nettopp da at man ser hvordan ting «egentlig» er. Og det er nok viktig å ikke da slutte å observere, spørre og skrive.

En annen side ved hvilken type tilgang du får er hvem du er. Kjønn og alder f.eks. tror jeg har stor betydning for hvem du snakker med og hva du snakker om, og hvilke typer aktiviteter du får være med på.

I mitt tilfelle er det klart at en mann sikkert ville få en annen type og kanskje mer informasjon enn det jeg fikk. Fordi det hovedsakelig er mennene som er tilstede på gården hver dag. Men på den annen side så fikk jeg en del kontakt med kvinnene, selv om de ikke var der hver dag. Og det ville nok ikke en mann ha fått på samme måten.

Konklusjonen må bli at det er viktig å være bevisst sin egen posisjon.

I mine undersøkelser har jeg basert meg på kvalitativ metode, med deltakende observasjon som førende. Med det mener jeg at jeg har vært med og tatt del i deler av driften på gården. Jeg hadde som utgangspunkt, og uttrykte det fra starten av feltarbeidet, at jeg gjerne ville være med å arbeide. Jeg har deltatt i den daglige driften, med stell av dyrene, og har fått være med i situasjoner på dagtid. På en måte kan jeg si at jeg har fulgt noen av informantene gjennom flere kontekster også, i form av arbeid ute og pause - og spisesituasjoner innendørs. I brakker på farmen og i private hjem.

Men kontekster utenfor gården og arbeidsdagen har jeg ikke fått særlig tilgang til. Det var en begivenhet som fant sted utenfor gården, det var en skinnutstilling for alle oppdretterne i området. I denne situasjonen fikk jeg delta i samtaler med andre som drev med oppdrett og se samhandling disse imellom, noe som var veldig interessant.

Jeg ble fortalt på forhånd av min hovedinformant (han som jeg jobbet for), at jeg burde glede meg til å se «...gamlekara. Da blir det artig, du skal høre dem, dem krangler om hvem som har best skinn. Det kommer en dommer fra Oslo skinnauksjoner, men de krangler seg i mellom for det...».

Og det stemte - det var mange og lange diskusjoner om ulike pelskvaliteter og om hva som var å regne for det beste.

Slik feltarbeidet ble for meg skjønte jeg etterhvert at det passet best å basere meg på uformelle intervjuer i form av samtaler hvor jeg kunne lytte og lede inn på tema jeg lurte på. Ved å være med på ulike gjøremål kunne jeg også observere samhandling, verbal og ikke - verbal, utspillelse av ulike roller, og se på hva de sa i forhold til hva de gjorde.

I prosjektbeskrivelsen tenkte jeg å prøve å følge nettverk for å bli kjent med flere eventuelle informanter. Dette fungerte ikke like bra som jeg hadde håpet, da rammene rundt arbeidsdagen gjorde at det ikke var store muligheter for å følge gjennom flere kontekster.

Jeg vurderte også muligheten for å bruke mer formelle intervjuer og kanskje båndopptaker før feltarbeidet. Men slike metoder ville ha blitt helt feil i de situasjonene jeg var.

Jeg tror det kunne ha bidratt til å skape mer distanse enn nærhet og tillit til informantene. Denne vurderingen tok jeg blant annet på bakgrunn av reaksjoner jeg fikk da jeg presenterte meg i starten. Alle lurte på hvem jeg var og hva jeg skulle. Og jeg fortalte da om hvilket fag

jeg studerte, at feltarbeidet mitt skulle være på gården deres hvor jeg håpet å lære om pelsdyroppdrett og ulike sider ved det. Og at jeg skulle skrive en avhandling om det da jeg var ferdig.

Det virket som dette var en grei forklaring for de fleste, og etter det var det svært få som pratet noe mer om det.

Så for min del tror jeg det var like greit og mest fruktbart å ikke overfokusere på at jeg studerte på Universitetet og faktisk var der for å forske på dem, så lenge ikke de tok det opp. Dette har også å gjøre med hva slags rolle en blir tillagt av de en er hos, noe som igjen influerer på tilgang.

Når de menneskene en er hos viser tillit og lar en få komme inn i deres personlige sfære, slik man kan oppleve under feltarbeidet, er det viktig å vurdere hva som egner seg for data og hva som er private anliggender andre ikke bør få innsyn i. Grensen her kan noen ganger være vanskelig å se, og det er derfor viktig å vurdere anonymisering. Slik at ikke sensitiv informasjon om personlige forhold kan tilbakeføres til de det gjelder.

Hvilke typer data har jeg så fått?

Å være på en pelsdyrfarm i en periode på flere måneder innebærer at man, i tillegg til de daglige rutinene, får være med på de litt større begivenhetene. Da tenker jeg på ting som kun skjer i kortere perioder og kanskje bare en gang i året.

Parring, valpetiden, pelsingen og salg av skinn er slike begivenheter.

Og dette er viktig å få med seg for å forstå hvordan livet på farmen arter seg. Det er et sesong - betont liv som er delt opp i en blanding av perioder med mye aktivitet og hard jobbing og perioder hvor det er stille og en har tid til å ta seg av forefallende arbeid som reparasjoner og utbygginger, som ellers må vike.

En slik variasjon innebærer også at i perioder er hele familien med å jobber med dyra, hvor det ellers kanskje bare er en eller to som behøves.

I et forsøk på å fange opp denne variasjonen har jeg laget et årshjul. For å illustrere legger jeg her ved en kort oversikt;

«Årshjul»

Pelsdyroppdrett innebærer at året er delt opp i ulike faser av dyras liv, hvor oppdretterne får ulike arbeidsoppgaver. Dette innebærer at arbeidsdagen i perioder består av forskjellig rutiner, fokus og hvordan og med hvem man jobber.

Januar\Februar\Mars:

- Februar og begynnelsen av mars er det parring av minken, og inseminering av reven.
- På denne tiden, når det er mest hektisk, deltar ofte hele familien i jobben.
- Alle spiser sammen og det er mye liv på pelsdyrfarmen.

April\Mai\Juni:

- Fra slutten av april og utover i mai er det valping. Reven går 54 dager drektig, og minken kan variere mellom fire og åtte uker. (fordi egget ikke fester seg med en gang hos minken, slik det gjør hos reven).

- I denne perioden er det stille på gården. Dyrene trenger fred og ro for å konsentrere seg om valpene sine.

- Nå er det stort sett bare mennene som jobber med dyra. De legger valpekasser i burene til reven, forer og driver med annet forefallende arbeid.

Juni\Juli\August:

- Nå flyttes valpene vekk fra moren til egne bur, noen går flere sammen. Ellers er det syng av nye bur, reparasjoner av gamle og liknende gjøremål som fyller hverdagen.

September\Oktober\November\Desember:

- Utover høsten, når valpene har blitt store og fått vinterpels, er det «pelsing».

- I denne perioden er det mye å gjøre for alle. På gården der jeg har vært har de i tillegg til å jobbe alle sammen selv, leid inn ekstra hjelp til pelsingen som strekker seg utover hele høsten og over jul.

Ferie og fritid:

Disse aspektene skiller seg mye fra det jeg og de fleste andre i mer «definerte» yrker er vant til.

Med definert mener jeg at arbeidet er forbundet med en avgrenset tid av døgnet og året.

Og at man ofte har en egen rolle når man er på arbeidet, og når man har fritid.

Som pelsdyroppdretter innehar man ofte en rolle som «oppdretter» hele tiden, uten avgrenset arbeidstid eller ferie.

Jeg har også under datainnsamlingen forsøkt å plassere deler av notatene mine i bestemte temabolker. Slik som;

«Gamle dager» - her samler jeg all informasjon jeg får og samtaler om hvordan ting var før, med slike ting som stell av dyrene, hjelpemidler og lønnsomhet.

«Farer» - Hva er farer for disse menneskene, hva folk sier om dyrevernerne som truer med aksjoner, om ville dyr som truer utenfra om holdninger og om mestringsstrategier. I denne sammenheng kunne det vært interessant å trekke inn Mary Douglas teori om «matter out of place», for å belyse hvordan de klassifiserer hva.

«Ramme rundt» - her samler jeg informasjon om bygda generelt i forhold til opdrettet, hva andre folk sier om det, o.l.

«Dyrene» - fakta om dyrene, typer, atferd, o.l.

4. Problemstillingen - før og nå.

Problemstillingen jeg hadde som utgangspunkt for feltarbeidet vil fortsatt være relevant for videre arbeid med avhandlingen:

Problemstillingen stiller spørsmål ved;

- hva pelsdyra kan bety for oppdretterne,
- i forbindelse med verdisyn, identitetsskaping,
- i forbindelse med forhold til stedet.

Gjennom feltarbeidet har nok mitt fokus blitt enda sterkere på temaet om selve forholdet mellom mennesker og dyr.

Men gjennom arbeidet med analysen vil verdisyn, identitet og forhold til sted være viktige elementer for en helhetlig fremstilling.

I en avhandling som gjennom studiet av pelsdyroppdrett tar for seg ulike aspekter ved forholdet mellom mennesker og dyr, tror jeg forhold som stedstilknytning og identitet vil spille avgjørende roller.

5. Mennesker og deres natur.

Under arbeidet med avhandlingen vil jeg bygge videre på og bearbeide de data jeg har gjennom å benytte teorier som tar for seg blant annet bruk vs. vern av naturen og dyrevernspektiver.

Representanter for dyrevernspektiver, som også tar for seg på hvilken måte mennesker bruker dyr, og hvordan man burde forholde seg til natur, er Jennifer Wolch og Jody Emel (1998).

De hevder at mennesker har et intellektuelt ansvar og en etisk plikt til å ta dyrs liv på alvor. Og ser blant annet på hvordan dyr har blitt borte, fremmedgjort, i menneskets ønske om fremgang, og hvordan dyr kan bringes i fokus som en del av menneskets sosiale bevissthet. Dette, sier de, kan gjøres ved blant annet å se på hvordan dyr påvirker menneskers identitet, og hvordan de blir til symboler for f.eks. lokal produksjon og livsformer som trues av globalisering.

På lik linje ser også Philo og Wilbert, i «Animal spaces, beastly places»(2000), på hvordan mennesker bruker sin makt over dyr.

Disse teoriene tror jeg vil kunne være gode å anvende i analysen.

I sammenheng med dette kan jeg tenke meg at det vil være interessant også å trekke inn i analysen de forskjellige perspektiver og ideologier som henholdsvis pelsdyrslaget (oppdretternes interesseorganisasjon) og dyrevernsbevegelser representerer.

Og i denne sammenheng de data jeg har produsert og mine erfaringer i lys av dette.

Hva er det så som gjør at mennesker i «samme» kultur har så grunnleggende forskjellige oppfatninger, verdisyn og holdninger om hvordan vi bør forholde oss til naturen?

Dette er en spennende tanke som Kay Milton tar for seg i Loving Nature (2002).

Han har noen tanker om dette som jeg tror kan bli interessant i min analyse.

6. Identitet og sted.

Grunnleggende ideologier, verdisyn og handlinger har med identitet å gjøre.

Og identitet kan sees i sammenheng med sted og stedstilknytning.

Så dersom man skal se på hva det er som gjør at folk har så forskjellige holdninger må man få med seg en helhet rundt, som består av hvordan identitet skapes, hva den springer ut av.

I denne sammenheng kan det være spennende å trekke inn Tilley (1994) og Ingolds (2000) perspektiver på sted, landskap og mening. og Macnaghten & Urrys (1998) tanker om sted og embeddedness som en belysning av analysen.

I Benita Howells «Culture, Environment and Conservation in the Appalachian South» tas det blant annet opp hvordan landskap eller rom blir til kulturelt meningsfulle steder, gjennom tradisjon, arv og identitet.

Dette tror jeg vil kunne passe inn i min analyse, hvor jeg blant annet vil se på forhold mellom oppdretter og dyr ut fra identitet, sted, tradisjon og slekt.

7. Kjønn.

Det kan være nyttig å ha med et kjønnsperspektiv i en slik avhandling, som også kan belyse de andre temaene. For tolkningen av data vil også en oppmerksomhet på kjønn være med å fange opp elementer som er en del av det hele.

For eksempel for å forstå arbeidsfordelingen. Hvem er det som gjør hva, og bestemmer \ har innflytelse på hva..

Under en samtale med en av kvinnen på gården kom vi inn på tema om kjønnsroller.

Vi pratet om forskjellige ting over lunch, og kom blant annet inn på situasjoner som hadde vært ved planlegging av nyanskaffelser til gården.

Hun fortalte meg at ;

«...kjerringene skal ikke vite noe...men ofte kommer vi på litt lure løsninger, men de avfeier det. Og så en stund senere sier de det samme, og da er det deres ide da vet du...»

(Løsningen hun henviser til her var et automatisk vanningsannlegg på en farm med over tusen rev som tidligere måtte vannes for hånd!)

Vi kom også inn på arbeidsfordelinga på gården;

«... før fikk ikke vi gjøre noe rundt her, men nå er det mer og mer vi er med på...»

Disse uttalelsene kan tolkes som at tradisjoner, på arbeidsfordeling blant annet, har vært klart fordelt, men at dette kanskje er i ferd med å endres.

Litteraturliste.

Douglas, Mary. 1975. «Pollution» i « Implicit Meanings: Essays in Anthropology». Routledge and Kegan Paul, London.

Goffmann, E. 1992. « The Presentation of Self in Everyday Life». New Yourk.

Howell, Benita J. 2002. «Culture, Environment and Conservation in the Appalachian South». Illinois.

Ingold, T. 2000. «Ch.11:The temporality of the landscape», I « The Perception of the Environment. Essays in Livelihood, Dweling and Skill». Routledge.

Milton, Kay. 2002. «Loving Nature», Routledge.

Macnaghten, P. & Urry, J. 1998. «Ch.1.: Rethinking Nature ang Society», I: «Contested Natures». Sage Publications Ltd.

Philo, C. & Wilbert, C. 2000. «Animal spaces, beastly places». Routledge.

Tilley, C. 1994. «Ch.1: SSpace, Place, Landscape and Perception: Phenomenological Perspectives», I « A Phenomenology of Landscape. Places, Paths and monuments». Berg Publishers.

Wadel, Cato. 1991. «Feltarbeid i egen kultur». SEES Flekkefjord.

Wolch, Jennifer og Emel, Jody. 1998. «Animal Geographies: Place, Politics and Identity in the Nature . Culture Borderlands». Biddles Ltd, Guildford and Kings Lynn, Verso.